

UZASADNIENIE

Powódka M. Ś. wystąpiła z pozwem przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W. o zasądzenie od tego pozwanego na jej rzecz kwoty 12 000,00 zł, z ustawowymi odsetkami od dnia 15 września 2015 roku do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, na skutek wypadku jakiemu uległa ona w dniu 11 lipca 2014 roku na ulicy (...) w G..

Pozwane Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniosło o oddalenie w całości powództwa M. Ś..

Sąd ustalił:

Powódka M. Ś. w dniu 11 lipca 2014 roku na ulicy (...) w G. uległa wypadkowi. Idąc chodnikiem tej ulicy z zakupami w godzinach wieczornych około godziny 21.00 chciała ominąć awanturujących się na chodniku mężczyzn ale potknęła się o ubytek w chodniku i upadła.

Na skutek tego upadku powódka M. Ś. doznała złamania kompresyjnego trzonu Th 12 kręgosłupa z jego trwałym, klinowym zniekształceniem, co przełożyło się na zaburzenia ruchomości oraz ból. W SP ZOZ w G. wykonano po zdarzeniu RTG kręgosłupa L – K. W dniu 16 lipca 2014 roku powódka M. Ś. została przyjęta na P. Ortopedyczny Szpitala w S. gdzie leczona była zachowawczo zgodnie rozpoznaniem złamania kompresyjnego trzonu Th 12 kręgosłupa. Dopasowano jej półgorset sznurowany z podpaszkami i w stanie dobrym została wypisana ze szpitala dnia 18 lipca 2014 roku z zaleceniem dalszego leczenia ambulatoryjnego.

Złamanie przez powódkę M. Ś. kompresyjne trzonu Th 12 kręgosłupa w wypadku z dnia 11 lipca 2014 roku pozostawiło trwałe następstwa w jej stanie zdrowia w zakresie narządów ruchu poprzez ograniczenie rotacji wewnętrznej obu stawów biodrowych.

Biegły chirurg ortopeda G. M. określił długotrwały uszczerbek w zakresie zdrowia powódki M. Ś., jakiego doznała ona na skutek wypadku z dnia 11 lipca 2014 roku na 10 %.

Ulica (...) w G. jako droga gminna nr (...) podlega raz do roku przeglądowi stanu technicznego nawierzchni przez zarządcę drogi Gminę G.. W roku 2013 i 2014 przeprowadzono przegląd tej drogi stwierdzając w protokołach, że stan techniczny chodników jest dobry. Ubytek w chodniku na ulicy (...) w G., o który potknęła się powódka M. Ś. nie był zabezpieczony ani też oznakowany przez zarządcę drogi Gminę G..

Pozwane Towarzystwo (...) z siedzibą w W. jako ubezpieczyciel Gminy G. – zarządcy drogi gminnej ulica (...) w G., pismem z dnia 15 września 2015 roku odmówiło powódce M. Ś. przyjęcia na siebie odpowiedzialność za skutki tego wypadku.

/ dowód: niesporne oraz dokumenty k. 7 – 17, akta szkodowe Towarzystwa (...) z siedzibą w W. nr 61/14/37/46 k.41, protokoły przeglądu drogi gminnej nr (...) k. 148 – 149, opinia biegłego G. M. k. 64 – 66 i 95 - 97, zeznania świadka E. Z. k. 88, zeznania świadka J. T. k. 129, zeznania świadka J. H. k. 136 oraz zeznania powódki M. Ś. k. 139 /

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo M. Ś. w oparciu o przepis art. 445 § 1 k.c. jest uzasadnione, co do zasady zgłoszonego przez nią roszczenia,

Ubezpieczyciel - Towarzystwo (...) w W. odpowiada za krzywdę wobec powódki M. Ś. jako dłużnik na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej z Gminą G., jako zarządcą drogi gminnej ulica (...) w G., na chodniku której doszło do wypadku dnia 11 lipca 2014 roku. /art. 822 k.c. /

W ocenie Sądu, mylnie jest zapatrywanie ubezpieczyciela, iż nie ponosi on odpowiedzialności za skutki tego zdarzenia, bowiem z ustaleń postępowania dowodowego wynika ewidentnie, że chodnik na ulicy (...) w G. nie był w dobrym stanie technicznym, posiadał ubytki, które nie były zabezpieczone ani też oznakowane przez zarządcę drogi - Gminę G.. O taki ubytek w chodniku na ulicy (...) w G. dnia 11 lipca 2014 roku potknęła się powódka M. Ś., co spowodowało jej upadek a w konsekwencji złamanie kompresyjne trzonu Th 12 kręgosłupa.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, odpowiedzialnym za zaistnienie tego wypadku jest zarządca drogi, który nie zabezpieczył właściwie powstałych na ulicy (...) w G. ubytków w chodniku.

Dlatego też w oparciu o przeprowadzone ustalenia postępowania dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że powódce M. Ś. należne jest zadośćuczynienie pieniężne za doznaną tym zdarzeniem krzywdę, dlatego też zasądził na jej rzecz stosowne świadczenie pieniężne.

Zdaniem Sądu, w sytuacji gdy powódka M. Ś. na skutek wypadku z dnia 11 lipca 2014 roku doznała złamania kompresyjnego trzonu Th 12 kręgosłupa z jego trwałym, klinowym zniekształceniem, co przełożyło się na zaburzenia ruchomości oraz ból, to należne jest stosowne zrekompensowanie jej doznanej tym wypadkiem krzywdy.

Należy podkreślić, że złamanie kompresyjne trzonu Th 12 kręgosłupa przez powódkę M. Ś. w wypadku z dnia 11 lipca 2014 roku pozostawiło trwale następstwa w jej stanie zdrowia w zakresie narządów ruchu poprzez ograniczenie rotacji wewnętrznej obu stawów biodrowych.

Naprawienie tej krzywdy, może polegać na przyznaniu pokrzywdzonemu odpowiedniej sumy pieniężnej, która winna mu to wynagrodzić, nie będąc jednocześnie źródłem jego nadmiernego wzbogacenia.

Kwoty „odpowiedniej” ze względu na istotę krzywdy, nie da się wyliczyć w sposób ścisły, matematyczny, a skoro tak, to ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno się opierać jedynie na obiektywnych kryteriach.

Ma ona mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jej wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy oraz winna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Uwzględniając powyższe rozważania, Sąd w oparciu o przepis 445 § 1 k.c., według swej oceny uznał, że stosownym zadośćuczynieniem dla powódki M. Ś. będzie kwota 10 000,00 zł.

Zdaniem Sądu kwota 10 000,00 zł przyznana powódce M. Ś. jako zadośćuczynienie za krzywdę doznaną, na skutek wypadku z dnia 11 lipca 2014 roku, jest adekwatne do rozmiaru doznanej przez nią krzywdy oraz stopnia natężenia jej cierpień fizycznych i psychicznych.

Datę wymagalności należności odsetkowych za opóźnienie od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia określił Sąd na dzień 15 września 2015 roku, bowiem pismem z tego dnia ubezpieczyciel odmówił powódce M. Ś. wypłaty żadanego przez nią świadczenia.

Sąd oddalił zgłoszone przez powódkę M. Ś. roszczenie, ponad zasądzoną w wyroku kwotę zadośćuczynienia uznając, iż wobec ustaleń postępowania dowodowego jest ono bezzasadne i wygórowane.

Oddalając powództwo w tym zakresie Sąd miał na względzie w szczególności fakt, iż biegły chirurg ortopeda G. M. w swojej opinii stwierdził, iż powódka M. Ś. ma także współistniejące nasilone zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, stawów biodrowych i kolanowych, nie pozostające w związku z wypadkiem z dnia 11 lipca 2014 roku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania uzasadnione jest treścią przepisów art.100 k.p.c. oraz art.108 k.p.c.